

ΧΛΕΙΩ

H. Leutemann gcz.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΠΝΙΑ

Τόμος Β'.
ΑΡΙΘΜ. 32.

Συνδομή, δεχούμενη από 1. Έπανωνταν και 1. Ιουλίου Ικάστου Στρους, ξέμηνος μόνον
και πουστηρωτικό: Πανταχού φράγκ.-χρ. 10 η μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Β'.

τη 15/27. Απριλίου 1886.

ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ ΡΑΓΚΕ.

Ἐκ γήρατος ἐτελεύτησεν ὁ κατὸ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον τὴν ἐννεηκονταετηρίδα τῆς γεννήσεως του ἔρτασας μέγιστος τῶν συγχρόνων γερμανῶν ἴστοριογράφων Λεοπόλδος Ράγκε, τέσσαρας μόνον, τὰς τελευταίας τοῦ βίου του, ἐβδομάδας ἀποσχών τῶν γονίμων αὐτοῦ μελετῶν, ὃν τὰ ἀθάνατα πορίσματα πυρετωδῶς ἐξεπειπονταὶ τὰ ωχρὰ τοῦ ληθαργοῦντος χεῖλη ἀπὸ τῆς ἐπιθανατίου κλίνης. Καθηκον τῶν παρ' ἡμῖν φιλιστόρων ἔσται ή διδακτικὴ περὶ τῶν ἀπειραρθρίμων ἔργων καὶ τῆς ὀλης ἴστοριογραφικῆς δραστηριότητος μονογραφία, ἡμεῖς δὲ περιοριζόμεθα εἰς τὰς ἑξῆς συντόμους περὶ αὐτοῦ σημειώσεις.

Οτε κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων του προετοίθον πέρυσι ἐκ τῶν περάτων τῆς Γερμανίας καὶ τῆς ἀλληλης Εύρωπης πλῆθος μαθητῶν καὶ θαυμαστῶν του, ὅπως διὰ ζώσης συγχαρᾶσι τῷ γεραρῷ διδασκαλῷ, μετὰ πολλῆς συγκινήσεως οὕτος ἔλεγεν ὅτι, ἀν δὲ λίγα τινὰ ἀκόμη ἔτη προώριστο νὰ ζήσῃ, οὐδὲν ἄλλο διακαέστερον ἐπεθύμει, εἰμὶ μετὰ τῆς αὐτῆς πνευματικῆς γαλήνης νὰ ἔξακολουθήσῃ την συγγραφὴν τῆς „Γενικῆς Ιστορίας“. Καὶ ή εὐχὴ αὕτη ἐπανελήφθη μόπο παντὸς λογίου τῆς γῆς, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔξεπληρωθῇ ὁ ἀριστότεχνικὸς κάλαμος κατέπεσεν ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς χειρὸς τοῦ μεγάλου Ιστορικοῦ διὰ πάντος, τὸ δὲ γιγάντειον ἔργον, ὅπερ μετὰ τοσούτους ἐπιστημονικοὺς ἄθλους ἔρχεται

σχεδιάζων, συγγράφων καὶ ἐκδίδων ὅγδοηκονταπενταετῆς ἡδη, ἀπέμεινεν ὡς ἡκρωτηριασμένον ἄγαλμα τῆς κλασσικῆς ἡμῶν ἀρχαιότητος. Ἀλλὰ καὶ μόπο τὴν ἀτελῆ ταύτην μορφὴν τὸ ἔργον εἶνε μέγα καὶ ἀναμφιβόλως μοναδικὸν ἐν συγκρίσει πρὸς διμότικα πνευματικὰ μεγαλουργήματα. Ἡ ὑπεροχὴ τῆς συγγραφῆς δὲν συνίσταται βεβαίως ἐν τῇ σπανίᾳ τὴν σήμερον ἀρετῇ τῆς τῶν πηγῶν πρωτοτυπίας, ἀλλ' εἶνε μαυμαστὴ καὶ αἰωνίας ὡς ἐκ τῆς νέας τοῦ Ράγκε ἐπιστημονικῆς ἀρχῆς, ἐφ' οὓς ἐθεμελίωσε τὴν ἐπισημοτέραν τοῦ αἰώνος μας ἴστορικὴν σχολήν, καὶ καθ' οὓς ἡ παγκόσμιος ἴστορια παρουσιάζεται εἰς τὰς μᾶλλον ἑξεχούσας αὐτῆς πορυφάσις ὡς ἔργον της ἑνιαίων τοῦ ἑνιαίως λειτουργοῦντος ἀνθρωπίνου πνεύματος. Ο Ράγκε θεωρεῖ τὰ ἔθνη, ἐφ' οσον ταῦτα ζωσιν, ὡς ἀκολουθούντα ἑνιαίδην τινὰ τρόπον τῆς πρὸς ἀλληλα πολιτείας καὶ ἴστορικῆς ἐνεργείας, καὶ τοῦτο μεθ' ὅλας τὰς κατ' ἐπίφασιν ἐναντιτητας. — Αξιόν δὲ μεγάλου θαυμασμοῦ εἶνε διτὶ τὸν νέον τοῦτον

ἴστορικὸν νόμον ἀνεκάλυψε τὸ δαιμόνιον αὐτοῦ πνεῦμα ἐνωρίτατα καὶ ἐπὶ ἐβδομήκοντα δλα ἔτη δὲν ἔπαυσε δι' ἐμβριμεστάτων ἔργων νὰ ἐπικυρωθῇ. Τὰ ἴστορικὰ αὐτοῦ πρωτότοιεια, ἦτοι „ἡ Ιστορία τῶν ρωμανικῶν καὶ γερμανικῶν λαῶν κατὰ τὰ ἔτη 1494—1535“ παρακολουθοῦσι τὴν ἐνότητα τῆς πάραλλήλου ἀναπτύξεως δύο ὅλως ἀντιθέτων κατὰ